

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 136/11
V Lucemburku dne 15. prosince 2011

Rozsudek ve věci C-119/10
Frisdranken Industrie Winters BV v. Red Bull GmbH

Služba spočívající v pouhém plnění plechovek opatřených označením chráněným jako ochranná známka není užíváním tohoto označení, které může být zakázáno

Poskytovatel služby, který pouze plní obaly na objednávku a podle pokynů třetí osoby vytváří pouze technické podmínky nezbytné k tomu, aby tato třetí osoba mohla užívat označení podobné chráněné ochranné známce

Společnost Frisdranken Industrie Winters BV (dále jen „Winters“) je nizozemským podnikem, jehož hlavní činnost spočívá v „plnění“ nápojů, které byly vyrobeny tímto podnikem samým nebo třetími osobami, do plechovek.

Společnost Red Bull GmbH vyrábí a uvádí na trh energetický nápoj pod ochrannou známkou RED BULL. Registrovala tuto ochrannou známku s mezinárodním účinkem mimo jiné v zemích Beneluxu.

Společnost Winters plnila osvěžující nápoje do plechovek na základě zakázky společnosti Smart Drinks, která je v konkurenčním vztahu ke společnosti Red Bull a je právnickou osobou založenou dle práva Britských Panenských ostrovů. Za tímto účelem dodávala společnost Smart Drinks společnosti Winters prázdné plechovky a jejich uzávěry, které byly opatřeny různými označeními, z nichž některé byly podobné ochranné známce společnosti Red Bull. Společnost Smart Drinks rovněž společnosti Winters dodávala extrakt osvěžujícího nápoje.

Společnost Winters plnila plechovky určeným množstvím extraktu doplněného vodou a případně kyselinou uhličitou a uzavírala plechovky, vše podle pokynů a receptury společnosti Smart Drinks. Společnost Winters poté naplněné plechovky vracela společnosti Smart Drinks, která je vyvážela mimo Benelux. V projednávané věci se společnost Winters omezovala na poskytování těchto služeb plnění plechovek pro společnost Smart Drinks, aniž naplněné plechovky posledně uvedené společnosti dodávala. Kromě toho nedodávala ani neprodávala tyto plechovky třetím osobám.

Společnost Red Bull se obrátila na nizozemské soudy s tvrzením, že společnost Winters porušuje její práva vyplývající z ochranných známek, jichž je majitelkou, a navrhovala, aby společnosti Winters bylo nařízeno ukončit veškeré užívání ochranných známek podobných její ochranné známce. Za těchto okolností Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud, Nizozemsko) položil Soudnímu dvoru otázku, zda musí být pouhé „plnění“ obalů opatřených označením podobným chráněné ochranné známce považováno za „užívání tohoto označení“ v obchodním styku ve smyslu směrnice o ochranných známkách¹, i když toto plnění představuje službu poskytnutou pro třetí osobu a na její žádost.

Soudní dvůr nejprve připomněl, že podle této směrnice je majitel ochranné známky oprávněn zakázat, aby třetí osoba bez jeho souhlasu užívala označení totožné nebo podobné jeho ochranné známce, jestliže k tomuto užívání dochází v obchodním styku, dochází k němu v souvislosti se zbožím nebo službami, které jsou totožné nebo podobné těm, pro něž byla ochranná známka zapsána, a z důvodu existence nebezpečí záměny u veřejnosti zasahuje nebo je schopné

¹ Směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92).

zasáhnout do základní funkce ochranné známky, již je zaručovat spotřebitelům původ výrobků nebo služeb.

Soudní dvůr zkoumal, zda v projednávaném případě takový poskytovatel služby, jako je společnost Winters, sám „užívá“ označení podobná ochranným známkám společnosti Red Bull.

V tomto ohledu Soudní dvůr připomněl, že skutečnost, že jsou vytvořeny technické podmínky nezbytné k užívání označení a že je za tuto službu poskytována odměna, neznamená, že ten, kdo tuto službu poskytuje, uvedené označení sám užívá.

Je nutno konstatovat, že poskytovatel služeb, jenž se omezuje na plnění plechovek již opatřených označeními podobnými ochranným známkám na objednávku a podle pokynů třetí osoby, sám tato označení „neužívá“ ve smyslu směrnice o ochranných známkách. Takový poskytovatel totiž vykonává pouze technickou část výrobního procesu konečného výrobku, aniž má sebemenší zájem na vnější prezentaci uvedených plechovek a zejména na nich se nacházejících označeních, a tak **vytváří pouze technické podmínky nezbytné k tomu, aby mohla označení takto užívat tato třetí osoba.**

Soudní dvůr dále uvedl, že k tomuto zjištění se připojuje skutečnost, že poskytovatel v situaci společnosti Winters v žádném případě neužíval uvedená označení „pro výrobky nebo služby“ totožné nebo podobné těm, pro něž byla ochranná známka zapsána ve smyslu směrnice o ochranných známkách.

Soudní dvůr již uvedl, že tento výraz se týká v zásadě výrobků nebo služeb třetí osoby, která užívá označení. V projednávané věci je nesporné, že služba poskytovaná společností Winters spočívá v plnění plechovek a že **tato služba nevykazuje žádnou podobnost s výrobkem, pro který byly ochranné známky společnosti Red Bull zapsány.**

Soudní dvůr již v rámci poskytování služeb online rozhodl, že tento výraz uvedený ve směrnici může za určitých podmínek zahrnovat výrobky nebo služby jiné osoby, na jejíž účet třetí osoba jedná. Měl v této souvislosti za to, že situace, kdy poskytovatel služeb užívá označení odpovídající ochranné známce jiné osoby pro propagaci výrobků, které některý z jeho zákazníků prodává pomocí této služby, spadá pod tentýž výraz, jestliže je toto užívání prováděno takovým způsobem, že dojde k vytvoření spojitosti mezi označením a službou poskytovatele².

Plnění plechovek opatřených označeními podobnými zapsaným ochranným známkám však není ze své povahy srovnatelné se službou směřující k podpoře uvádění výrobků opatřených takovými označeními na trh a neznamená zejména vytvoření **spojitosti mezi těmito označeními a službou plnění plechovek.** Podnik uskutečňující plnění totiž není ve styku se spotřebitelem, což vylučuje jakoukoliv asociaci mezi jeho službami a označeními.

Soudní dvůr tedy odpověděl, že směrnici o ochranných známkách je třeba vykládat v tom smyslu, že poskytovatel služby, který na objednávku a podle pokynů třetí osoby plní obaly – které mu byly dodány touto třetí osobou, jež na ně předtím umístila označení totožné nebo podobné označení chráněnému jako ochranná známka – sám neuskutečňuje užívání tohoto označení, které může být zakázáno.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

² Jedná se zejména o rozsudek Soudního dvora ze dne 12. července 2011, L'Oréal a další (C-324/09), viz také TZ č. [69/11](#).

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499